

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoE/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317207786
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317207786.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v exekučnej veci
veci oprávneného: A.. A. A.Í., E.. XX.XX.XXXX, I. E. P. Č.. XXXX/X, 071 01 Michalovce, právne zastúpeného: JUDr. Emíliou Širotníkovou, advokátkou so sídlom Hviezdoslavova č. 1018, 075 01 Trebišov, proti povinnej: U.. E. A., E.. XX.XX.XXXX, J. Č.. XX, J. zastúpenej: A.. A. I., E.. XX.XX.XXXX, G. E.. Č.. XXX/XX, XXX XX F. - Z., za účasti mal. dieťaťa: Y. A., E.. XX.XX.XXXX, bytom pri matke, zastúpeného opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Humenné, pracovisko Snina, o výkon rozhodnutia, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č.k. 21Em/2/2017-40 zo dňa 13.12.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie vo výroku II.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „exekučný súd“) konanie o výkon rozhodnutia zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení okrem iného uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že uznesením Okresného súdu Humenné č.k. 8P/133/2017-53 zo dňa 08.08.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 20CoP/27/2017-142 zo dňa 23.11.2017 právoplatným a vykonateľným dňa 04.01.2018. Krajský súd vo výroku I. potvrdil uznesenie Okresného súdu Humenné č.k. 8P/133/2017-53 zo dňa 08.08.2017 vo výroku, ktorým súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci zákazu styku otca s maloletou zamietol. Vo výroku II. zmenil uznesenie vo výroku o úprave styku tak, že neodkladným opatrením zmenil rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 15P/53/2016 zo dňa 22.04.2016 v časti úpravy styku tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou Y. A. každú tretiu sobotu v mesiaci v čase od 14.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky. Otec sa s maloletou a matkou stretne pred miestom bydliska maloletej. Toto neodkladné opatrenie platí do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Humenné sp. zn. 8P/133/2017. Mal za to, že rozhodnutie, o ktorého výkon sa žiada v tomto konaní bolo nahradené uznesením Okresného súdu Humenné č.k. 8P/133/2017-53 zo dňa 08.08.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 20CoP/27/2017-142 zo dňa 23.11.2017 právoplatným a vykonateľným dňa 04.01.2018, a preto sa stalo neúčinným. Na základe uvedeného preto súd v súlade s ustanovením § 390 ods. 1 písm. b) Civilného mimosporového poriadku konanie o výkon rozhodnutia zastavil.

O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Proti tomuto rozhodnutiu v časti výroku o trovách konania podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinná, ktorá spochybnila záver súdu vo výroku o trovách konania, keď spochybnenie spočíva v nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie z dôvodu nedostatku akéhokoľvek odôvodnenia a poukázala na ustálenú judikatúru Ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva. Súd prvej inštancie neurobil žiadnu úvahu v odôvodnení, úspešnú osobu nekonštatoval, iba odkázal na ustanovenie § 391 Civilného mimosporového poriadku. Povinná namietla absenciu odôvodnenia a zmätočnosť výroku o trovách konania. Ďalej uviedla, že pre ňu sú dôležité aj trovy konania (finančná strata za trovy, ktoré takto musí niesť, nakoľko predpokladala, že jej budú priznané proti oprávnenému). Navyše sa tak deje v situácii, kedy tu bol v pozícii škodcu - zodpovednej osoby za neprimerané vyvolanie ďalšieho súdneho konania - oprávnený, ktorý nedbal na pravidelný styk s maloletou. Povinná poukázala na skutočnosť, že spôsob akým oprávnený postupoval, hraničí so šikanóznym konaním, spočívajúcim v prenasledovaní povinnej a uviedla, že oprávnený k styku s maloletou sám dobrovoľne nepristupuje. Poznomenala, že oprávnený nie je schopný dostaviť sa k styku s maloletou, nebol schopný dochádzať do zamestnania, keď ho „dobešla“ jeho závislosť od alkoholu. Ak oprávnený nenavštevoval maloletú, spravidla bez ospravedlnenia, často len s nejakou výhovorkou a ak pritom podal návrh na výkon rozhodnutia o styku s ňou, súd sa mal vysporiadať s touto námietkou uplatnenou povinnou ako účastníčkou konania, a to spôsobom zodpovedajúcim miere jej závažnosti. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania zmenil tak, že oprávneného zaviazne k ich náhrade a súčasne, ak povinná uspeje v odvolacom konaní rozhodne tak, že povinná má právo na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu v akom bolo napadnuté odvolaním, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie povinnej nie je dôvodné.

5. Uznesenie v časti výroku, ktorým súd prvej inštancie zastavil konanie o výkon rozhodnutia, nebolo odvolaním napadnuté, nadobudlo právoplatnosť, a preto v tejto časti nebolo predmetom odvolacieho konania (ust. §367 ods.3 CSP).

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa ust. § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa ust. § 391 CMP o náhrade trov konania rozhoduje súd v uznesení, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastavuje.

9. V danom prípade je predmetom konania výkon rozhodnutia o úprave styku oprávneného (otca) s maloletým dieťaťom, teda sa jedná o konanie, ktoré môže začať súd aj bez návrhu (ust. § 376 ods. 2 CMP). Vzhľadom na to, že CMP neobsahuje špeciálne ustanovenia o trovách konania, pokiaľ sa jedná o konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých (ust. § 370 a nasl. CMP), je pri rozhodovaní o trovách konania potrebné aplikovať všeobecné ustanovenia t.j. § 47 a nasl. CMP. Z citovaného ust. § 52 CMP pritom vyplýva, že v mimosporových konaniach upravených týmto zákonom (t.j. aj v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých) platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

10. Civilný mimosporový poriadok vymedzuje okruh konaní, v ktorých sa prioritne v civilnom procese poskytuje ochrana okruhu práv pod režimom verejného záujmu, t. j. takých práv, ktoré nemajú len individuálny rozmer, ale z hľadiska ich postavenia v spoločnosti rozmer širší. Z uvedeného dôvodu nemôžu byť v týchto prípadoch, t. j. v okruhu vecí, ktoré sa prejednávajú a rozhodujú v režime CMP, vnímané trovy konania ako forma sankcie za vyvolanie a vedenie konania pred súdom. Predmetná

zásada je vyjadrená v tom, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ CMP neustanovuje inak (§ 52 CMP).

11. Vzhľadom na vyššie uvedené zastáva odvolací súd názor, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je na daný prípad možné aplikovať ani zákonné výnimky zakotvené v ust. § 53 až 55 CMP. Povinnou tvrdené skutkové okolnosti odôvodňujúce podľa nej aplikáciu ust. § 55 CMP nie sú okolnosťami, pre ktoré by malo byť spravodlivým priznať jej voči oprávnenému náhradu trov. V tejto súvislosti sa žiada poukázať na to, že v čase podania návrhu na výkon rozhodnutia - 19.7.2017 dôvody pre jeho zastavenie danými neboli, ak vznikli po začatí konania o výkon rozhodnutia, nemôže byť tento fakt tou okolnosťou, pre ktorú by malo byť spravodlivým priznať náhradu trov povinnej.

12. Odvolacie námietky povinnej týkajúce sa toho, že oprávnený svojim správaním zavinil vznik trov, preto je povinný ich nahradiť, nie sú vzhľadom na ust. § 52 CMP opodstatnené.

13. Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania ako vecne správny (ust. § 387 ods. 1 CSP).

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. (ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP). Ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.